

Tvrdé souhlásky

Po písmenech, která označují tvrdé souhlásky, se píše **tvrdé y / ý**.

Například:

h: hynout, hýbat

ch: chytat, chýše

k: kynout, kýta

r: ryba, rýč

d: dychtit, dýha

t: ty, týkat se

n: nynější, nýbrž

Výjimkou jsou citoslovce (**kikirikí**, **hihihi**), slovesa od citoslovcí odvozená (**híhňat se**, **chichotání**) a slova cizího původu (**chlorid**, **historie**).

Měkké souhlásky

Po písmenech, která označují měkké souhlásky, se píše **měkké i / í**.

Například:

ž: živý, žít

š: široký, šít

č: čistý, čítanka

ř: řidič, říkat

c: cizí, cítit

j: jítro, jízda

d': divoký, dítě

t': tisk, tíseň

ň: nit, nízko

Pozor musíme dát na písmeno c, po kterém se v některých slovech cizího původu píše tvrdé y, například: **cyklón**, **Cyril**, **cynik**, **cylindr**, **cyklista**.

Příklady odůvodňování pravopisu

a) **seš_vačka**

1. krok: **š** je měkká souhláska

2. krok: **-ší-** je měkká slabika

Závěr: ve slově **sešívačka** napíšeme měkké í.

b) H_nek

1. krok: **h** je tvrdá souhláska

2. krok: **-hy-** je tvrdá slabika.

Závěr: ve slově **Hynek** napíšeme tvrdé y.

c) c_klista

1. krok: doplňujeme i, y po **c**, což je měkká souhláska.

2. krok: slovo **cyklista** je slovo cizího původu.

Závěr: ve slově **cyklista** napíšeme po **c** tvrdé y.